

{ אז נדברו }

פרשת וישב תשפ"ג | לסדר: "ייהי ד' את יוסף" | גליון מס': 585

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

בימים אלו לנו לקראת הוצאת מהדורה מחודשת ומורחבת של הספר 'ואהבת' להשתתפות בהוצאות ההדפסה ניתן להתקשר לפלא': 0527683095 (ניתן להקדיש לע"ג, להצלחה)

ניתן לקבל את הגיליון בנק באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

איך מתרגשים בהלל...?? אני לא מצליח להוריד דמעה..

חנוכה בפתח... וכולנו מתכוננים למצוה החביבה עד מאד... מצוות הדלקת נרות חנוכה... אבל אסור לשכוח שבחנוכה יש עוד מצוה עיקרית לא פחות שנקראת: **קריאת ההלל!!!**

באופן טבעי אנחנו פחות מתרגשים מההלל של חנוכה כי הוא מוכר לנו מכל החגים... פחות מבטא לנו את חנוכה. **אז זהו שלא!!!** הלל זה כן משהו שמבטא את חנוכה בפרט... אם תחפש את הלכות הלל ברמב"ם תמצא אותם בהלכות חנוכה!!! חנוכה הוא חג שבכל מהותו הוא הלל והודאה... ולכן זה כן הזמן וההזדמנות להשקיע בייתר שאת בקריאת הלל. ואדרבה... אם אתה שואל אותי דווקא בגלל שאנחנו פוגשים את ההלל במשך השנה... זו סיבה לתפוס חזיון דווקא במה שנפגוש ביום שאחרי. (נקוט האי כלל בידך: כשמגיע חג זה גורם לך להתעוררות עד כמה שאתה יכול לתרגם את ההתעוררות לימי השגרה שלאחמ"ק עדיף... לדוגמה: אם יש לך אפשרות להתעורר בכוונה או ב"על הניסים" או ב"מזמור שיר חנוכה"... ונניח שאי אפשר לקיים שניהם... אז מבחינה מסוימת יש יתרון למזמור שיר... כי את המזמור שיר אתה תפגוש כל השנה בפסוד"ז ואילו על הניסים ישאר בחנוכה... עצה טובה קמ"ל) עכ"פ משהו עורר את תשומת לבי שבינינו... אם נהיה כנים בשורה התחתונה אנחנו לא מסתדרים עם ההלל. אנחנו לא יודעים איך "לאכול" אותו... וזה מגיע לידי ביטוי לטוב ולמוטב...

אז ככה: יש את אלו שמחפשים לתקתק את ההלל... כל המניינים המהירים האלו שתוך ארבע דקות "אנחנו כבר אחרי"... בקיצור: יש האלו שרק מתחיל ההלל... הם רוצים להיות רגועים שאנחנו אחרי זה... (ואגב: כבר הזכרתי בעבר שיש גם עוייבדים גדולים שרק מגיעים להלל מתחילים להיאנח... ואצלם זה נובע מהמקום הפוך... מרוב שהם התרגלו לסטנדרט גבוה שהם אומרים את ההלל בהתלהבות ובחיות ובאיטיות ובכוונה... ולא תמיד בן אדם אוחד בהרגש הזה... ממילא הם מתקשים לרדת מהעץ הזה ואז ההלל נהפך אצלם לאיזשהו עול כבד שהם מחכים לסמן עליו וי... בקיצור: מי שצריך להבין הבין על מה אני מדבר...) אבל יש את הסוג השני... אלו ששרים את כל ההלל ואולי אפילו עם כלי נגינה. היום כבר יש כאלו שאפילו עושים את זה במעגל... (אגב: אין באמת בעיה בשירה וריקודים ואפילו תזמורת... רק צריך לבדוק טוב טוב עד כמה זה עדיין מתחום בתחום של תפילה ועבודה שבלב... או שזה כבר נהיה אטרקציה ופעילות חנוכה... כי חבל... אם ככה אפשר לקבל תקציבים ממחלקת תרבות בעירייה...) תכל'ס... המכנה המשותף בין כולם שאנחנו לא לגמרי מבינים "מה עושים" על ההלל הזה... ואז כל אחד בורח למקום אחר... זה מחפש לגמור כמה שיותר מהר... וזה הופך את זה לפעילות חברתית או בוקר שירה... (כמובן בלי להכליל)

אז מה זה באמת ההלל?? מה הנושא של ההלל??

אז לא תאמינו!!! קריאת ההלל זה משהו שאנחנו דווקא אמורים מאד להתחבר לזה!!! הלל במילים אחרות: זה **להתהלל!!!** אם נקרא לזה בשפה עממית: **להשוויץ!!!** אתה יודע מה זה להשוויץ??? כל מי שמרגיש אהוב ומקובל... יש לו נטיה להשוויץ בזה... להתהלל בזה!!! (האישה שהיא רדופה לבית אביה **להגיד שבח** שנמצאה שלימה בבית חמיה) אם זה בחור שמקובל בחברה... אז כל היום הוא חולם כמה חברים יגיעו לחתונה שלי... ובאותה מידה זה יכול להיות שאם הוא מגיע מבית אמיד... אז הוא רוצה שיהיה חתונה מפוארת... שהוא יוכל להשוויץ ולהתהלל... אוה... איזה ג'נטלמנים אנחנו... (לא משנה ששבויעים לפני החתונה כל החתנים מוותרים על התענוג הזה)

אז זהו!!! שלהשוויץ בדרך כלל זה לא דבר חיובי... כי במילים אחרות זה גאוונה! רדיפת כבוד! אבל!!! כשיהודי משוויץ בקשר שלו עם ה'... כשיהודי מתהלל בה' ואומר: כן!!! יש לי קשר עם ה' ולכן יש פה פיניוקים... יש פה עוצמות... כן... אני אהוב על ה' ולכן הוא שולח לי כל הזמן פעקאלע... כאן זה מותר!! ולא רק מותר!! זה עבודת ה' לכל דבר!!! **להשתבח** בתהלתך!!! **התהלל** בשם קדשו!! בשרו מיום אל יום ישועתו!!! **וזה הסיפור של ההלל!!!** בהלל אני כביכול משוויץ ומתהלל בשם ה'... אני בן של ה'... יש לי איתו קשרים צפופים... וטראה מה קבלתי ממני... הנה... אתה רואה את הצ'ק הזה?? אבא שבשמים חתום עליו!!! הוא נתן לי את זה... אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני... יש לי ערוץ ישיר עם ה'... יש לי את המספר האישי שלו... טראה איך ה' פינק אותי... זה עני קרא וה' שמע... כל מה שביקשתי ממנו הוא נתן לי... יהודי עומד מול כל המתנות הטובות שה' נתן לו ומתהלל.

שים לב: את אותם משפטים בדיוק... את אותו מפגן בדיוק... אם אתה לוקח את זה לפולחן אישי... טראה איזה עשיר וחכם ונבון אני זה נטו גאוונה!! נטו רדיפת כבוד... נטו אחשוורוש הדובי שעסוק "בהראותו את עושר כבוד מלכותו..." אבל ברגע שזה מגיע מזוית של עבודת ה'!!! ברקע של תפילה ועבודה שבלב!!! מתוך נקודת הנחה שאני פה בשביל לכבד את ה'!! אני בכל מהותי **כלי שדרוה ה' מתגלה בעולמו!!!** אז הנה... בואו תראו איך ה' אוהב אותי... תראו איך ה' רומם אותי... תראו כמה טוב לי בחיים- מה!! כזו התהללות והתפארות שלא רק שהיא מותרת אלא היא קריאת ההלל!!! היא אשר קדשנו במצוותיו וצונו לקרא את ההלל...

למיעשה זה הפירוש המילולי של הפסוק שאנחנו אומרים בסוף ההפטרה של תשעה באב... "אל יתהלל חכם בחכמתו, ואל יתהלל גבור בגבורתו, ואל יתהלל עשיר בעשרו, כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי..." האם שמת לב מה כתוב בפסוק הזה?? כתוב כאן שאם אתה חכם אל תתגאה בחכמה שלך... אם אתה עשיר אל תתגאה בעשרך... אבל!!! אם אתה מבין שכל זה הגיע לנו מה'... אז כן יתהלל המתהלל!!! במה?? במה אני אתהלל?? בזה שהשכל וידוע אותי?? לא!!! אתה יכול להתהלל בחכמה--- **שה' נתן לי**... מתהלל בעשירות--- שה' נתן לי... שים לב מה קורה פה: בסופו של דבר אני כן מתהלל בחכמה ובעשירות ובגבורה... אבל ברגע שהנושא הוא שזה הגיע מה'... החכמה והעושר והגבורה הופכים להיות כן אמצעי של גילוי כבוד שמים... אני כן מתהלל בגבורות ובעושר שה' נתן לי... וזה בדיוק הנושא של ההלל שלנו!!! אני מתהלל בכל הדברים הטובים שיש לי --- מאבא שבשמים...

ההמשך בדף 6 בגיליון זה...

לפניך שני נערים... יוסף ו-שכם כמי אתה בוחר להיות??

אנחנו פוגשים בימים אלו שני נערים!! בפרשה הקודמת פגשנו נער... וגם בפרשה הזו... בפרשה הקודמת הייתה לנו פגישה לא כ"כ סימפטית עם הנער שנקרא **שכם בן חמור!!!** ואילו בפרשה הזו יש לנו פגישה אצילית ומרוממת עם הנער שנקרא **יוסף!!!**

מה ההבדל ביניהם??

לשכם בן חמור יש דחפים יצריים... הוא לא חושב פעמיים... ברגע שמתחשק לו משהו... הוא פועל מיד לפי תשוקת לבו... לרגע אחד דווקא נראה שכיף לו... הוא עושה מה שבא לו... כיף לו... ולא זו בלבד... החוצפן הזה אפילו מצליח לשכנע עיר שלימה ללכת לפי החללי שלו... וכולם משתפים פעולה... תקשיב... הלוואי עליו! ככה להשיג בקלי קלות את כל הדחפים... אבל הסוף היה שתוך שלושה ימים הוא נמחקו מהמפה... שכם בן חמור והחמור בעצמו וכל העיר איתו ביחד... הוא וכל התשוקות שלו ירדו היישר לקברות התאוה...

והנה!!! בפרשת השבוע אנחנו פוגשים את יוסף!!! יוסף זה ההיפך במאה שמונים מעלות! גם ליוסף יש תשוקות... גם ליוסף יש דחפים לא פחות משכם!!! כן... שלא תחשוב לרגע... אבל יוסף הוא כנראה צ"ר... הוא אחד כזה שמתגבר... מתאפק! שומר על עצמו... לא זורם עם עצמו... לא מאפשר לעצמו לזרום עם הטבעים שלו!! והוא נלחם עם היצרים שלו...

ובטח אתה חושב שעברו יומיים שלוש... והנה... הגיע יום ההתגלות... לא!! זה לא קרה ביום אחד ולא בשנתיים... ארך לזה זמן... אבל מבית האסורים--- יצא למלך!!!

ואת מי יוסף יורש? את אותו שכם בן חמור הזה!!! הוא מתחתן עם אסנת בתה של דינה משכם... יעקב אבינו נותן לו "והנה אני נתתי לך שכם אחד על אחיך..." יוסף מקבל את שכם בדני!! בטח!! מי שהיה מסוגל לשלוט בעצמו... הוא הוא זה שירש ויקבל את אחוזתו של אותו שכם בן חמור שרגע אחד לא שלט ביצרי...

ללמדך בחור צעיר: גם אם אתה רואה את חבר שלך מהועד נהנה מהחיים... עושה מה שמתחשק לו... לומד זיק איה מכשיר שהוא רוצה ונהנה מהחיים... הההל... קח בחשבון שגם אם הוא בחר להיות שכם בן חמור... אבל אתה תהיה יוסף!!!

כן... יוסף ושכם זה משהו שהולך ביחד!!! כן... שניהם נערים... שניהם היו בשיא רתיחת הדמים... אבל עדיין!! מצא את ההבדלים... שכם בן חמור חגג... בא לי... מתחשק לי... ותוך שלושה ימים נאבד זכרו מן העולם... ואילו יוסף... זכה לו ולדורו ולדורי דורותיו להיות צדיק יסוד עולם... כך יברך ישראל ישמך אלוקים כאפרים וכמנשה... כל הטוב שבועלם נמסר בידיים של יוסף... לא לחינם יוסף קיבל את שכם!!! לא לחינם התורה כביכול ממשיכה לקרא למקום הזה שכם... למה שכם שווה את זה שהתורה מנציחה עיר בישראל על שמו? כן!! כי היות ויוסף עתיד לקבל את שכם ולהיקבר בשכם... התורה רוצה שתמיד נזכור את ההקבלה בין שני הנערים!! מה היה סופו של החוגג... ומה היה סופו של הצדיק הזה ששלט בעצמו...

כבר הוזכר כאן כמה וכמה פעמים... שבדורנו צדיק זה כינוי לבחור כזה שלא מבין מהחיים שלו... תמים כזה... הוא לא עושה עבירות כי הוא גם לא יודע שאפשר... הוא אחד כזה ששומר על העיניים כ... כי אמרו לו שצריך וזהו... ואין מישהו הגדיר לי... הוא כזה צצצדיק שאפילו אם הוא היה חילוני הוא מסתמא היה חוזר בתשובה כזה...

אז זהו שיוסף הוא הצדיק המיתולוגי!!! הצדיק הראשון בהיסטוריה היה יוסף הצדיק!! ויוסף דווקא היה אחד שמאוד מאד מבין עניין... אה... גם מסלסל בשערו... מבין טוב טוב בחזות חיצונית... הוא גם מבין מספר אחד בכלכלה... גם יש לו קסם אישי וטקטיקה של יחסי אנוש... הוא מסוגל להסתדר עם כל סוגי האנשים... גם בבית האסורים... גם אצל פוטיפר... איפה שהוא נמצא הוא יודע איך להתנהל עם כל אחד... הוא היחיד שהתורה מעידה עליו שהוא היה מצליח!!! הבחור המוצלח ביותר בהיסטוריה!!! והוא!!! הוא יוסף הצדיק!!!

יוסף מחייב את הרשעים... ובדור שלנו ניתן להוסיף: יוסף מחייב את הישיבישירש העדכניים והמוצלחים (עכ"פ חושבים שהם מוצלחים...) אני מכיר בחור שיש לו דווקא יראת שמים אבל הוא מפחד לשמור על העיניים... הוא מפחד להיראות צדיק... כי הרי צדיק זה סוג של פאנאט שלא מבין מהחיים שלו... מתי תבין שיוסף הצדיק לא חשוד לרגע על פאנטיות! ואם יוסף הצדיק שמר על העיניים זה רק בגלל שהוא היה סופר מוצלח!!! והוא היה מספיק חכם שלא ליפול איפה שאחרים נפלו... לא ליפול איפה ששכם החמור הזה נפל...

יוסף שומר על עצמו רק בגלל שהוא מוצלח!!! מוצלח אמיתי זה אחד שמחליט משהו והולך עם זה עד הסוף!! זה אחד שיודע מה טוב לו ולא נותן לשום פיתוי לסכל את התכניות שלו... אני אתן לך דוגמא: אני בחחחיים לא אדרוך בקניון!!! אתה יודע למה?? לא בגלל שזה אסור ולא מתאים ולא בן תיירה... עזוב את זה... הרבה לפני כן... סליחה אדוני... לי יש ארנק... בארנק שלי יש כסף!! הכסף הזה של מי הוא? שלי!! נכון?? אם זה כסף שלי... מי אמור להחליט מה עושים עם הכסף הזה?? אני!! נכון?? עכשיו ככה: אם אני אכנס לקניון... הרי עמלו שם טובי המוחות שיודעים איך להוציא ממני כסף שלא תכננתי להוציא... (זה הרי ברור... צריך להיות מפגר בשביל להבין שזה כל החפצא וההגדרה של קניון) וכפי שסיכמנו זה הרי כסף שלי!!! אדוני: אני מחליט על הכסף שלי ואף אחד אחר לא... ולכן אפילו הייתי חילוני לא הייתי דורך שם!!! מה... אני פראייער של מישהו?? (אתה מאוד רוצה...?? תנסה לכיסי אותי... תכניס את היד לכיסי שלי ותנסה לגנוב לי כסף מהארנק... נו... הבנת... פה יכול להיות שתצליח עלי... אבל אתה רוצה שאני כמו ידי אפתח את הארנק ואוציא כסף... למה?? כי קצת סינוורת אותי ובה תגרום לי להוציא כסף... לא!! לא אדוני! תחפש פראייערים אחרים)

ואני שואל אותך: השיקול הזה... זה שיקול של צצצדיק?? מה הקשר צדיק... זה שיקול של בן אדם חזק עם ראש על הכתפיים שיודע בדיוק מה שהוא רוצה (לקנות... ובעיקר מה הוא לא רוצה לקנות) והוא לא מוכן שיכתבו לו את החיים!!! אה... אתה לא כזה?? אתה בן אדם בן חלש וכן מוכתב לחלונות ראווה?? אין בעיה... אני האחרון שאלעג לך ואדרוך על החולשות שלך... אבל הההל... אל תהפוך אותי לפאנאט ומצומצם... אתה פה התינוק!!! אתה השנוי... אתה פה החלש!! על אותו משקל: היוסף של דורנו ששומר על העיניים הוא בחור בגבבר שיודע בדיוק מה שהוא רוצה והוא אסרטיבי שיודע להדוף כל מיני דחפים זרים שלא ישנו לו את התכניות... ואילו חבר שלו הנמושה שמשחק אותה ערדני ולכן הוא מרשה לעצמו חופשיות... אל תהיה תמים... תבין שהבחור הערדני הזה הוא בחור שמצפצף על עצמו... הוא היה מממת להיות אישיות חזקה כמו הצ"ל הזה ששומר על העיניים... אבל אין לו את זה... הוא חלש... הוא מצידו היה מאוד רוצה להיות חזק ועקבי עם עצמו... אבל הוא לא מצליח!!! ממילא לפחות אתה... אל תיפול בטעות הפאטאלית הזו... בחורים יקרים: קצת אינטלגנציה לא תזיק לכם!!! מותר לטעות פה ושם... אבל לא טעויות כאלה גסות!! על מה אנחנו מדברים פה?? על בחור ששולט על עצמו מול בחור שלא שולט על עצמו... מה יש פה להבין?? מי הסמרטוט ומי המלך?? יוסף הצדיק של דורנו זה הבחור הזה ששומר על העיניים!! ושהקנאים לא ימותו... אלא יודו בזה בפה מלא... ויאמצו את העוצמה הזו לעצמם...

הודעה משמחת:

ניתן לרכוש את הספרים מבית 'אז נדברו', 'אהבתי', 'זימאן',

'המסולאים בפז'

במוקדי המכירה שבארה"ב:

מונסי: 'מרכז הספרים'

ובביהכ"נ הגדול של ויזניץ

ויליאמסבורג: בית הספר

בורו פארק: אייכלערס, ברמן.

ליקונד: יודאיקה סקווירא

להזמנות מרוכזות ניתן להתקשר להפצה ראשית בארה"ב:

7188718652

ניתן לקנות את הקונטרס על חנוכה

נר הנוכה מצוה להניחו על-

'ביתו מבחוזי'

בפלא': 0527683095 - 0548446691

ניתן להשיג במוקדי המכירה:

אופקים: שמירא: 0534112035

אחיסמך: שרגל: 0527171721

אלעד: 03-9073067

אשדוד: 0504120311

בית שמש: נהר הירדן 9 רמה ב', מ'ש צוויבל.

תפרח: 0556705003

בני ברק: קבוץ גלויות 9- 0556728458

חזון איש 34 (פינת דסלר, דרייפוס, אפשר גם חוברות ישנות של חנוכה) 0527117271

ירושלים: מרכז העיר: רחוב נחמיה 10.

בית וגן: רח' הרב פרנק 29 קומה ב'.

רמות ד': רובין 47 קומה ב'

רוממה: המ"ג 29 0527682281

הר נוף: 0533148861

תל ציון: קליין 0527150166

ביתר עילית ב': אזור רמי לוי 0548450998

קרית ספר: קצות החושן 14 052-7174781

חפץ חיים: 14 089742750

פינחוי בראשית- ברפפלד: 0527137444

גרין פארק: 0527644795

צפון: רכסים: הורדים 4א' קריעלר 0548415410

כרמאל: 0527136165 משפחת שטיימן.

עפולה: 0527686876

מה בחוברת??

א. למה הקשר בין פילים לחנוכה?? למה היוונים אוהבים פילים??

ב. למי שכבר למד את כל הסוגיה של חנוכה וגם נגמרו לו כל הוורטים של חנוכה... איפה יש כר נרחב של נושאים הקשורים לחנוכה??

ג. שהיו מחבבים את הצרות!! איך אפשר לחבב צרות? וכי מישוהו מחפש צרות??

ד. שער הכוונות!!! מה אני אמור לכוין בשעת הדלקת נרות חנוכה??

ה. במוצ"ש אנחנו אומרים 22 פעמים "אל תירא עבדי יעקב..." למה צריך כ"כ הרבה פעמים להרגיע את יעקב??

ו. למה בדורות האחרונים עושים עסק כ"כ גדול מחנוכה (בו בזמן שבגמ' חנוכה מוזכר רק שמונה פעמים ובוז"ק אולי שלוש פעמים...)?

ז. האם אני, הבחור הצעיר!! האם גם אני יכול להיות בעל מופת ולעשות מופתים למעלה מדרך הטבע?? התשובה היא: כן!!!

ח. האם מראה חיצוני לא אומר כלום... או... או... או לא אומר הכל??

מה הבדל בין נצחון ה"אין" לנצחון "האם"...

בשבוע שעבר נכתב מאמר בפתח הגיליון... והנושא היה שלמעשה מבחינה היסטורית בחנוכה רק התחילו המלחמות... כלומר: בניגוד למה שמקובל לומר שבחנוכה ניצחו... הרי למעשה אז רק התחילו "ועל המלחמות",

והגיעו הרבה תגובות ובצדק!!! שסו"ס מקובלנו מחז"ל בפירוש שחנו בכ"ה... ומפורש ברמב"ם ובשו"ע: "וצר להם לישראל מאוד מפניהם ולחצו לחץ גדול עד שריחם... והושעם מידם והצילם. וגברו בני חשמונאי והרגום והושעו ישראל מידם והעמידו מלך מן הכהנים והורה מלכות לישראל" בקיצור: כתוב בפירוש שבחנוכה הגיעה הישועה אז אין אפשר להעמיד את ספרי היסטוריה כמשקל נגד חז"ל מפורש??

אמת אמת!!! הטענה צודקת! ולכן חשוב לי להבהיר שני פרטים (ולו בשביל והייתם נקיים) **דבר ראשון: פשוט וברור** ש-לו יצויר שיש חילוקי דעות בין חז"ל ליוסיפון או ליוסף בן מתתיהו או שאר ספרי היסטוריה... מיותר לציין שאלף כתיבי יד היסטוריה ישקעו בנהר ואות אחת במסכת שבת דף כא: לא תמחק... **זה דבר ראשון. דבר שני:** גם מה שכתבתי שבחנוכה רק התחילו המלחמות... פרט אחד חשוב שכחתי להוסיף... שבכל המלחמות האלו היה נצחון מזהיר ומבהיל לטובת החשמונאים ואת זה מאוד חשוב להדגיש...

עכשיו ככה: עקרונות... מצדי הייתי חוזר בי וגונז את המאמר הזה ואומר: טעיתי ונגמר הסיפור!!! אבל בררתי קצת את הנושא... ומה שיצא זה שלא ידוע שיש בנושא הזה חילוקי דעות בין מה שמקובל בהיסטוריה לבין מה שמקובל מחז"ל... (אדרבה מי שמעיין במגילת תענית... חוץ משמונת ימי חנוכה יש לפחות שמונה ימים טובים נוספים במגילת תענית בתאריכים אחרים לגמרי על כל מיני ניסים נוספים שהיה לחשמונאים מול מלכות יוון... כ"ה באב "תבנא לדינא" שהיוונים היו דנים בדיני נכרים... וכשגברו בתולה נישאת להגמון תחילה... בכ"ב באלול חזרו להרוג שתהיה בתולה נישאת להגמון תחילה... בכ"ב באלול חזרו להרוג את הרשעים... בג' כסליו הסירו את הצלמים ששמו היוונים בעזרה... ז' כסליו, יום שמת הורדוס, ועשאוהו יום טוב... כ"ב בשבט גזירת גסקלס מלך יוון שגזר בזמן שמעון הצדיק ונתבטלו גזרותיו בכ"ח בשבט מת אנטיוכוס, י"ג באדר יום נקנו מאפרכין של מלכי יוונים שנצוהו... משמע להדיא שהנצחון של החשמונאים, מדובר היה בתהליך ממושך שחלק ממנו אמנם הוכרע בחנוכה אבל חלק נכבד ממנו גם המשיך לאחר חנוכה... (ושוב: זה שהיה מלחמות גם לאחר חנוכה זה לא סתירה שהמלחמות האלו הסתיימו בנס ופלא ש"עמדת להם בעת צרתם מסורת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים...")

עכשיו!!! למה אני בכל זאת ממשיך לעמוד על שלי ולא לחזור בי מהמאמר המדובר??? כי אדרבה... דווקא בעקבות התגובות... הוצרתי לברר את הנושא עוד יותר... ואז התגלה חידוש עצום ונפלא... שיתכן והיה שווה לכתוב את הטעות הזו ולו בשביל להגיע ל"מרגלית" היקרה הזו...

אז אנא... אם היה לך סבלנות לקרא עד עכשיו... כדאי לך לקרא הלאה.

ובכן: הסיפור הוא ככה: בשבוע שעבר יצאתי נבון... מצד אחד מצד העובדות!!! זה נראה שאין הבדל בין העובדות שמקובלנו מחז"ל לבין מה שמקובל בהיסטוריה... דא עקא!!! **אין** לקרא את העובדות... כאן יש הבדל תהומי בין ההסתכלות של חז"ל להיבט היסטורי היבש...
 חז"ל קוראים את המפה כאילו זהו... נגמרו... בחנוכה-חנו בכ"ה... נגמרו המלחמות... שקט... ואילו בספרי היסטוריה זה נראה שרק עכשיו התחילו המלחמות... **אין זה יכול להיות???**

אז מתברר שההסבר הוא פשוט מאד מאד:

במשך 180 שנה שלטה מלכות יוון והם גזרו גזירות על ישראל שלא יקיימו את התורה... או ע"ז (בראשית הדרך) ואח"כ שבת חודש ומילה... ואז פרצו פרצות וגזרו על הבית היהודי וכו' וכו'... במשך כל ה-180 שנה אלו **לא הייתה שום מלחמה!!!** כי יש חוקים מאד ברורים: אם אתה רוצה לחיות- אל תשמור שבת... ואם אתה שומר שבת, תדע שזו עבירת חוק שעונשה מוות!!! נו... זה נקרא מלחמה?? זה לא נקרא מלחמה!!! אם אתה רוצה... תקרא לזה גלות יוון... תקרא לזה מציאות עגומה... אבל מלחמה?? מה הקשר... תבין: יהודי שמר שבת והרגו אותו... למה הרגו אותו? כי... כי הוא מת במלחמה?? מה הקשר מלחמה?? הרגו אותו כי הוא עבר על החוק של המדינה!!! (וכי כל אחד שעובר על החוק במדינת ישראל ומכניסים אותו לכלא... זה אומר שהוא שבו מלחמה...?? אפילו הערבים יודעים לקרא לזה הכיבוש הציוני... אבל לא קוראים לזה מלחמה...) רק מה??

היהודי! היהודי הוא זה שנלחם!!! אצל היהודי הייתה פה מלחמה עיקשית!! היהודי נלחם על היהדות שלו... היהודי הוא זה שכל הזמן היה חי בפלונטר... אני רוצה לשמור שבת בכל מחיר... אם אני אצליח להסתיר את זה מה טוב... ואם לא אצליח... אשלם על זה בחיי... מבחינתו של היהודי הייתה פה מלחמה חד סטרית... היהודי נלחם על היהדות שלו... עד כאן היהודי החסיד והפרוש... אבל באותה מידה גם היהודי המתנדנד והחצי מתיוון... גם הוא היה חי במלחמה פנימית מתמדת... רגע... לשמור שבת או לא לשמור שבת?? להתאמץ למען היהדות שלי ולסכן את החיים... או להתיוון ואז כולם יקבלו אותי בזרועות פתוחות?? האם לזרוק את הסמארטפון ולהרגיש מסכן או לא? ליהודי הייתה מלחמה יומיומית!!! מלחמה עם עצמו!!! כל זה אצל היהודי בינו לבין עצמו... אבל תחשוב רגע מבחינה מדינית... צבאית... היסטורית... יש פה מלחמה?? איפה מלחמה... מלכות יוון שולטת בעוז... פה ושם יש כמה מפירי חוק כמו חנה ושבעת בניה שהרגו אותם כי הם עברו על החוק... בקיצור: רק ליהודי הייתה מלחמה... בינו לבין עצמו... האם למסור נפש על היהדות או לא...

אלא שאז!!!! לפתע הופיע מתתיהו כה"ג חשמונאי

ובניו... והם החליטו לעשות סוף למלחמה הפנימית הזו! מהיום נגמרו המאבקים הפנימיים!!! מהיום אנחנו יהודים בגאווה ובגאון!!! מהיום אנו שומרים שבת, **נקודה!** אנחנו לא מוסרים את בנותנו להגמון, **נקודה!** מהיום אנחנו חוזרים לעבוד בבית המקדש בטרהרה... נקודה!!! אה... אבל מלכות יוון לא תתן לנו? אה... אם ככה אין ברירה... יוצאים למלחמה נגד יוון!!!

ומכ"ה בכסליו התחילו להישמע צחוחי חרבות... יוצאים למלחמה נגד יוון... עכשיו!!! תכנס שניה לראש של היסטוריון שעומד וסוקר את היסטוריה... עד היום היה פה שקט... מלכות יוון שולטת בכיפה ומכ"ה בכסליו ואילך התחיל מרד... התחילה הסלמה... התחילו מלחמות... והוא צודק!! במבט מהצד כעת רק התחילו המלחמות... אבל אצל היהודי הראש עובד בדיוק הפוך... אצל היהודי באותו

יום **נגמרה המלחמה!!!** עד היום נלחמתי ביני לבין עצמי על היהדות שלי... פעם הצלחתי ופעם לא... וזהו!! מהיום הנושא הוכרע... אני שומר שבת **נקודה!** שבת וחודש ומילה זה כבר לא נושא לדיון... זה לא נושא למאבק... **זו עובדה!!!**

תחשוב: עד היום כל שבת מחדש הייתי במאבק פנימי... האם למסור נפש על שבת ולנצח או להיכנע... האם להישאר פרוש ולעבור על החוק... או יאלה... להיות מתיוון ולפטור את כל הבעיות... הייתי במאבק יומיומי על כל בקבוק לתינוק האם כתוב עליו אין לנו חלק או יש לנו חלק באלוקי ישראל... אבל עכשיו... זהו!!! מבחינת היהודי המלחמה נגמרה... מהיום היהדות שלי זו עובדה מוגמרת!!! החזית הרוחנית שלי הוכרעה... מהיום ברור לי שאני יהודי שמקפיד קלה כבחמורה... רק מה?? כעת החזית עברה למלחמה טכנית של חרב וחנית מול הפילים של מלכות יוון... הבנת??? הבנת את ההבדל התהומי בין יהודי קורא את המפה... לבין איך שהראיה ההיסטוריונית קוראת את המפה?? אצל יהודי המלחמה **נגמרה** בחנוכה... ומבחינה הסטורית המלחמה רק **התחילה** בחנוכה...

זה לא סתירה!!! כל השאלה על מה נלחמים!!! אם נלחמים על היהדות... המלחמה הסתיימה בחנוכה... אבל-

אם נלחמים נגד היוונים... המלחמה רק התחילה בחנוכה!!!

זה מה שכתוב ברמב"ם: "...גברה בית חשמונאי ונצחום והעמידו מלך מן הכהנים וחזרה מלכות לישראל יתר על מאתים שנה עד החורבן השני... כתוב כאן שבחנוכה עם ישראל העמידו להם מלך!! ש... שמה?? מה המלך הזה עשה?? המלך הזה חילק פרסים ושוקולדים באבות ובנים?? לא!!! רוצה לשמוע מה המלך הזה עשה?? בבקשה!!! **"מעשה באדם אחד שרכב על סוס בשבת בימי יוונים והביאו לבית דין וסקלוהו, לא מפני שראוי לכך אלא מפני שהשעה צריכה לכך...**

אתה מבין? יהודי בסה"כ רכב על סוס בשבת... בסה"כ עבר על שבות דשבת... וכבר סקלו אותו!! למה?? מה קרה? על מה יצא הקצף??

מה התשובה?? ההיפך הגמור!!! כעת רק **נגמרה הקצף!!!** יהודה המכבי העביר מהיום מסר מרגיע לכל היהודים החלשים והחצי מתיוונים... זהו!!! הסתיימו המאבקים הפנימיים האם לשמור שבת או לא...

עד היום היוונים אמרו שמי שישמור שבת ימות!!! וכל הזמן היית קרוע בינך לבין עצמך... האם **כן** לשמור שבת ולסכן את החיים... או לא לשמור שבת ואז לא יקרה לי כלום... אז זהו שמהיום זהו... בא שבת בא מנוחה... מהיום הקערה התהפכה על פיה!!! אם עד היום מי שתפסו אותו שומר שבת הרגו אותו!! אז מהיום מי שיתפסו אותו מטלטל מוקצה בשבת אנחנו נהרוג אותו!!! מהיום אתה כבר לא צריך להיאבק האם לשמור שבת... אדרבה... אתה מוכרח לשמור שבת... אחרת יהרגו אותך...

אוהו... איזה שלווה נפש... זהו!!! מהיום אין לי יותר מלחמות האם לשמור שבת... אדרבה... מהיום מכריחים אותי לשמור שבת... **הנה לך חנוכה!!!** בחנוכה הושגה שליטה רוחנית!!! היהדות שלנו זו עובדה!!! זה לא משהו שנתן בהתלבטות ומאבק יומיומי. בחנוכה הסתיימה המלחמה היהודית!

אנחנו יהודים גאים ואנחנו הולכים עם זה עד הסוף עד הסוף עד הסוף...

אה... אבל איך??? איך אתה יכול ללכת עם היהדות שלך עד הסוף... הרי קליפת היוונים יתפסו אותך וכו'... אה... אתה שואל **איך???**

טוב... אז צריך לצאת למלחמה נגד היוונים!!! ובחנוכה התחילה מלחמה נגד היוונים... מתוך התמודדות **איך?!** **איך** מסתדרים עם זה... אבל זה כבר נושא מישני... לפני שאני יודע **איך**... דבר ראשון אני יודע **האם**...

אתה שואל אותי האם אני יהודי?? אני יהודי!!! אני שומר תורה ומצוות!! הבית שלי יהיה נקי מכל הלכלוך של הרחוב... איך?? התייצבו וראו את ישועת ה'... מי זוכה לישועת ה'?? מי שמוכן להחליט האם גם לפני איך?!

אתה רואה שהמייל עושה לך לא טוב בבית... אתה כל הזמן מתלבט האם ללכת לפתוח שוב את המקרר האם הגיע איזה מייל?? הראש שלך כל הזמן נמצא במייל... ואתה כל הזמן בודק האם גם האתר הזה פתוח? אתה מרגיש גלות...?? מרגיש שזה הורס לך את החיים...??

אין בעיה!!! כעת חנוכה... חנוכה מסוגל לחגוג בו נצחונות של **האם!!**

אני מוציא את המייל/מחשב/אינטרנט מהבית... מוציא ויהי מה!!!

עכשיו **איך???** איך אני מסתדר בלי זה?? אה... תעמוד מול הנרות ותכוין בברכת שעשה ניסים לאבותינו... כמו שה' עשה להם נס **איך!!** איך להתפטר מהיוונים... ככה ה' יעשה לטובה אות ויראה לך **איך!!** איך אפשר להסתדר בצרכי פרנסה גם בלי זה... אבל כעת לכה"פ נושעת מכבלי **האם!!** תראה... אתה כבר חצי שעה יושב מול הנרות בחיק המשפחה ולא רץ לראות האם!!! האם הגיע משהו... נו... זה לא שווה סודות הרשות ולשיר פתחת למוסרי... אז נכון! זה עדיין לא פורים... בא נקווה שעד פורים אתה כבר תצלח את ניסיון ה- **איך** להסתדר בלי זה...

האם להמשיך לישון... **האם** להמשיך לבזבז את הזמן... **האם** להמשיך לגרור את עצמי... **האם** להמשיך להחליט משהו ולצפצף על עצמי... ברגע שנצחת את ה"אם" הנה לך נס של חנוכה!!! חנו בכ"ה!!

חנו מהמאבקים הפנימיים... החליטו בגאון והניפו את הדגל של מכבי...

מכאן ואילך **איך ? ! ? !** את השאלה **איך** תשאיר לרבש"י... תן לו להפתיע אותך איך!!! איך הוא ימסור גבורים ביד חלשים וטמאים ביד טהורים... חנוכה זה זמן לחתונות!! לחתוך כל מיני ראשים של הגמונים למיניהם!! לחתוך בכל מיני גרירות רגלים!! לחתוך ולהחליט בגמירות דעת על שינוי חיובי... להחליט שמה שהיה לא יהיה יותר... אני רוצה להיות דבוק בה'...

אני ריאל... אני יודע שזה יהיה קשה... אני יודע שנכוננו לי עוד מלחמות רבות איך להסתדר... אבל תמיד אזכור!! מלחמת האיך היא הרבה יותר נעימה ממלחמת האם... הרבה יותר קל לחשוב איך!! איך נלחמים ביוונים... מאשר המחשבה המייאשת האם שוב להיכנע להם... הרבה יותר קל לקנות פקס ולרכוש אפשרויות איך להסתדר בלי אינטרנט... מלהיות סמרטוט וכל חצי דקה לשאול את עצמי... נו... האם שוב להיגרר לציוץ הבא או לא... תאמין לי שאיך!! איך להסתדר בלי... כמה שזה קשה... זה הרבה יותר קל מהשאלה הנצחית האם!! האם שוב פעם להיות סמרטוט... והאם אני שפוי... ועד מתי אהיה כן... תסכים איתי... חנוכה שמח!!!

שיש לי מלחמה יומיומית איך!!! איך להסתדר בלי זה... אבל רשמתי לעצמי נצחון... במה?? ב-האם!! **האם** לפרוץ?? **האם** להגיב? **האם** שוב להיכנס לקבוצה למרות שלפני דקה וחצי ראיתי שאין עדכון?? האם ללכת לישון בשעה ארבע אחרי ששרפתי את כל הערב בארבע שעות האחרונות?? כל ה-**האם** הזה... את זה ניצחתי!!! יום אחד דפקתי אדירה על השלחן!! סטופ!! לקחתי דגל מכבי ואמרתי או שאני זורק את המכשיר מגשר המיתרים... או שאני זורק את עצמי משם... נגמר!! השאלה **האם** אני מכבי או מתינון... השאלה הזו הוכרעה: אני יהודי!!! אני חשמונאי!!! רק מה??

כעת... יש לי מאבק חדש... למאבק הזה קוראים **איך!!** איך מסתדרים בלי אינטרנט... בסיידר... זו כבר מלחמה נקודתית... איך מנצחים את יוון... יתכן שמי שמי שיראה אותי עכשיו ירחם עלי... אה... איך הוא יסתדר בלי זה... אבל תבינו... שזה המלחמה הקטנה... כשישבת מול המכשיר וכל חמש דקות היו לי מאבקי רוח ונפש האם אני יהודי או לא... אז גם רחמתם עלי?? אז!! אז הייתי המסכן הגדול!! וכעת אני בגאולה!!

חנו בכ"ה... חנוכה זה החג הגאולה... ממה?? מהמלחמה הפנימית!!!

זה היום שבו המכבי התורן דופק דפיקה אדירה על השלחן והזעק כמו דוב שכול: **אני ככה לא ממשיר!! נקודה!! סוף!!** אני מהיום מתחיל לקום בבוקר... יתהפך העולם!!! ברגע שזה נורא נורא ברור לי שמה שהיה לא יהיה... הרגע הזה הוא רגע של נצחון... רגע של חנו בכ"ה... זהו... המערכה הוכרעה... אני כבר לא יותר לא צריך להילחם עם עצמי...

עד היום כל בוקר... הייתי מתעורר בשעה שבע בבוקר ואז הייתה מתחילה מלחמת עולם פנימית... האם לקום או לא... אני מת מעייפות... כן לא... לא כן... וזהו!! הגיע אותו יום שקמתי בשעה 12.00 והייתי כ"כ מזועזע מעצמי... שזהו!! החלטתי סופית שמה שהיה לא יהיה!! אני קם!! (אל תשאל איזה סנקציות עשיתי לעצמי... החלטתי שאם אני קם מאוחר אני מתפלל שחירי בבית מדרש עם תפילין ליד החברותא... ומילה זה מילה... הבטחתי גם לאיזה בריון שירביץ לי ועל כל בוקס יקבל שקל) מאוונות יום התמלאתי בשלווה... זהו... נגמרו המלחמות הפנימיות... נגמרו המאבקים שקרעו אותי כל בוקר... **האם** לקום או האם לקום... אני קם!! זו עובדה... נו... כעת אפשר לעשות פורים חרפניה?? שהפסקתי לחרופ??

לא!!! פורים עושים רק כשנחו בהם היהודים מאויביהם... ואני כעת עדיין לא נח... למה?? כי נכון שסיימתי עם הניסיון של **האם!!** אבל כעת התחיל ניסיון חדש... ניסיון שנקרא **איך!!** איך אני מסתדר עם העייפות... (סו"ס אני קם בשעה שבע לפנות בוקר... זה אמור להיות כרוך באיזושהי התאקלמות) איך אני מתגבר על הפיהוקים האדירים האלו שמזכירים את הדג של יונה...

כן... זה מה שקרה בחנוכה!! בחנוכה עם ישראל נושעו ממלחמת **האם!!**

האם בתו של יוחנן כהן גדול תלך ללמוד אקדמיה אצל ההגמון...??

האם לשמור שבת ולסכן את החיים או לא?? **האם** למול את הילדים או להשאיר אותם חשופים לתכנים ערלים??

האם לקבוע עיתים לתורה או להיכנע לעצלות של יוון?? אז זהו!! בחנוכה הוחלט לעשות סוף ל-האם!!

היהודי כבר לא צריך להילחם עם עצמו... רק מה?? כמוכן שזה כרוך ביציאה למלחמה נגד יוון... בסיידר... נו... עם יוון ירחם המרחם... ה' ילחם לנו... מסרת גבורים ביד חלשים...

פה מתגלה היבט מאד מעניין שכמדומני שמוכר לנו מהיומיום... אתן לך כמה דוגמאות: יש לי חבר שסבל מהשמנת יתר... הוא נורא נורא רצה לעשות דיאטה ואף פעם לא הצליח... הוא תמיד התחיל ואז הבורקס חייך אליו והוא נשבר... וכן הלאה... עד שיום אחד הוא הלך לרופא והרופא הודיע לו: אתה מוכרח לעשות דיאטה... אחרת תוך כמה שנים אתה מתחת הבלטות... **חבר שלי חזר מאושר!!!** הוא אמר לי: אני מרגיש שלוה קסומה... ולמה?? כי מהיום הוכרעה המלחמה!! עד היום כשהתחלתי דיאטה... נכנסתי לקרב מתמיד... כן לטעום את העוגה או לא... כן לפתוח את המקרר או לא... די... התייעפתי מהמאבקים הבלתי פוסקים האלו שתמיד נגמרו בכשלון... אבל ברגע שהרופא דיבר כ"כ חריף... זהו!! מהיום המלחמה הוכרעה!! הדיאטה היא עובדה!!

שאלתי אותו: אז מה... אז אתה רוצה להגיד לי שכבר לא קשה לך?? הוא צחק ואמר: ברור שקשה לי!!! אבל זה קושי מסוג אחר!!

עד היום הקושי שלי היה כן לאכול לא לאכול... כן לא... לא כן... כן לא... אבל עכשיו המלחמה היא כבר לא שם... כי ברור שלא זהו!! כעת המלחמה היא בעיקר איך אני מסתדר... מה אני כן יכול לאכול... אז בסיידר... התחלתי להשקיע בסלטים... מחפש כל מיני תמרים ואגוזים שמתור לי לאכול... אבל זה כבר "כסף קטן" המלחמה הבלתי נסבלת זה מול המקרר!!! ברגע שהמקרר נוצח!! כעת המלחמה שלי זה מה לאכול...

מישהו מבין על מה אני מדבר??

הייתי מגדיר את זה ככה: יש שתי סוגי מלחמות!!! **יש האם!! ויש איך!!**

יש אדם שהמלחמה שלו זה **האם... האם... האם** כן או **האם** לא... כן לא... לא כן...

ויש אחד שהמלחמה שלו זה **איך!!!** כלומר: ברור לי שלא (או כן)!!! כעת מה שנותר לי זה לבדוק **איך**... איך אני מסתדר עם זה... לדוגמא: מי שיש לו מכשיר מוגן עם אפשרויות לא ראויות... הוא כל הזמן חי במאבק מתיש **האם** להיכנס לאתר הזה או לא... **האם** לפרוץ את המכשיר או לא... **האם** להתחרב לעוד איזה קבוצת וואצפ או לא? **האם** אני יהודי או לא?? המלחמה של **האם** היא מלחמה יומיומית... מלחמה בלתי פוסקת וצר להם לישראל מאד מאד מאד מפניהם ולחצום לחץ גדול!!!

עד שריחם!!!! עד שה' ריחם עליו ונתן בלבו לרחם על עצמו... ויום אחד הוא החליט החלטה נחושה... אני מתנתק!!! מתנתק ויהי מה!!!

זהו!!! שלוה התפשטה בכל גופו... נגאלתי מהמלחמה הנוראית הזו...

עכשיו: רגע רגע... מה אתה חושב?? שזהו?? פורים?? פותחים שמפניות?? לא לא!! אל תמחר לעשות פורים... מוקדם מידי לעשות פורים... ולמה?? כי... כעת מתחילה מלחמה חדשה... **איך!!!** איך אני מסתדר בלי אינטרנט!! הוא נגאל ממלחמת האם!!! אבל הוא נכנס למלחמת האיך! סו"ס מי שעד היום היה מחובר לאינטרנט די קשה לו להתרגל בלי זה... אבל חבר שלי מאושר!!! כי נכון

ועל הנחמנות!!! הסיפורים הקצת נחמדים מיום שאחרי היוונים...

אתה זוכר לפני שבוע שסיפרנו על גקי רוני ודני מקסריה... כל אחד והסיפור האישי שלו... תכל'ס... מדובר בשלושה בחורים צעירים בני 13 שמצאו את עצמם מתיוונים בגיל כ"כ צעיר... כמה שכואב הלב לראות בחורים בגיל כ"כ צעיר וכבר מורעלים בחושך של יוון... אבל זו גם הייתה הנחמנה!!! שברוך ה' הם לא הספיקו יותר מידי להיכנס עמוק... וכבר בתיוון של כיתה ט' התחילו להגיע השמועות שיהודה המכבי מתחיל לכבוש!!! בהתחלה זו הייתה בדיחת הבדיחות... כולם היו בטוחים שזו מתחנה... אפילו סטצ'ים עשו על זה... אבל חלפו כמה ימים ושבעות ופתאום התברר שזה רציני!!! ואז התחילה המומה בקיסריה!!!

קיסריה זה עיר יוונית זעזענית... מתגוררים כאן רבבות יהודים מתיוונים שהצטברו במשך ה-180 שנות מלכות יוון... וכעת שיהודה המכבי מתחיל להתקרב!!! נהיה לחץ... כי... כי הגיעו שמועות שבכל מקום שהוא מגיע... הוא מפיל חללים... ויש "דיבור רציני" שצבא יוון עלול להיכנע לפניו... אז מילא היוונים לפחות ידיעים לאן הם הולכים... אבל היהודים המתיוונים שנשמעו עמוק... לאן פניהם מועדות???

כאן התחילה סערת רוחות... דבר ראשון: יש ברחוב מתח עצום לקראת עדות על התקרבות חילו של יהודה המכבי!!! שלמרבה האבסורד בניגוד לכל מלחמה רגילה... בדרך כלל במלחמה שגרתית משקיעים הסוּן משאבים בתפאורה החיצונית ובקולות וברעש כדי ליצור גורם הרתעה... (פה שנקרא: אל ירך לבכם מצחצוח חרבות, ואל תיראו מפני הגפת תריסין ושפעת קלסין... מקול הקרנות, ומקול הצווחה...) אבל כאן במלחמת החשמונאים אין רעש!! אין רשם חיצוני!! מגיעים ציבור קטן ממוקד ונחוש עם כהן משוח מלחמה ומזכירים לנו אין היינו אמורים להיראות... והם פתאום יכולים להופיע... כך שיש מתח מאד גדול ברחוב היווני... אבל במישור המתיווני יש פחות מתח... ויותר סערת רוחות ובלבל גדול... מה עושים??

אז ככה: יש כאלו שפתאום הניצוץ היהודי שבהם התעורר... ולגמרי התעורר... נס פך השמן כנראה האיר עד הניצוץ האלוקי האחרון שבלבנות נדחי ישראל... ומתיוונים מבוהרים שכבר שנים נמצאים כאן ועזבו לז זיק של יהדות פתאום מדברים בשפה שלא היכירו... אנתנו רוצים לשוב הבייתה... לשוב לצור מחצבתנו... הם פתאום מספרים לנכדים שלהם ש... כן... יש בית המקדש והה המקום הטבעי של יהודי... ואתה יודע וכדי היקר... אבא שבשמים מאד מאד מתגעגע אלי... אתה יודע כמה שנים הוא לא ראה אותי?? אתה יודע כמה שנים לא דרכת בבית המקדש?? סבא מוחה כמה דמעות סוררות ואומר לנכדו: אתה יודע למה עזבתי את בית ה'? כי חשבתי שה' לא אוהב אותי... הכניסו לי בראש שאין לי חלק באלוקי ישראל... אבל לא!! אבא שבשמים מתגעגע אלי... וגם אליך... אתה גם בן שלו... זו מנגינה מסוג אחד!!! אבל כמובן שיש גם מנגינות קצת פחות ערבות... יש מתיוונים שנורא נורא נלחצו מהתקרבות חילו של יהודה המכבי... מדובר בקבוצה של בניס סוררים... מתיוונים טריים שהכירו היטב את יהודה המכבי וגם הוא הכיר אותם היטב... כן... חיללו שבת מול העיניים שלו!!! עשינו תספורת קומי מול הפנים שלו... צחקנו עליו מול הפרצוף... אמרנו לו: אנתנו מתיוונים ו"תעשה משהו"... וכעת כשהוא מתקרב לכאן הוא... הוא יסגור איתנו חשבונות... בטח הוא יתנקם בנו...

אבל הרגיעו אותם... דווקא זה לא מטריד!! סו"ס יהודה המכבי נאמן לתורה ואם אסור לנקום הוא לא ינקום... אבל הוא כן ידרוש ממכם לחזור בתשובה... הוא כן ידרוש מאיתנו לקבל על עצמנו תרי"ג מצוות... זה לא פשוט!! יש פה אנשים שכבר לפני עשרים שנה שנו ופירשו!!! עשרים שנה שהם אוכלים שפנים של יוון... ולעשות בבת אחת שינוי זה לא פשוט... יש כאלו שהפנימו שאין בריהם... יחייבים לחזור הבייתה... יש כאלו שכאמור בהתעורר בהם הניצוץ והם מתרגשים לחזור הבייתה... ויש את קבוצת הסוררים שאין לה מה לדבר!! אנתנו לא חוזרים!!! כן... מרים בת בילגה כבר הודיעה חגיגות... התחתתי לפני כמה שנים עם הסרדוים ממלכי יוון... ואני לא מתכננת לשוב הבייתה... (בלאו הכי אני אסורה מלאכול בתרומה וקדשים מאז שנשאתי לאתו ערל...) ותכל'ס... יום אחד זה הגיע!!! יהודה המכבי וחילו הגיעו לשערי קיסריה... ופתחו במלחמה...

הם מאד נזהרו... סו"ס יש פה הרבה יהודים... אמנם מתיוונים וחוטאים... אבל ישראל א"ע שחטא ישראל הוא... (כל תינוק יווני שנמצא כאן חי צריך להחיות אותו כי מספיק שיש אחו אפילו קטן שהוא יהודי... ובפיקוח נפש אין הולכים אחר הרוב) וכאן התחיל המשא ומתן להגיע להסכמות בלי אש!!! יהודה המכבי בראש ובראשונה ביקש שיוציאו אליו את כל היהודים המתיוונים... כן... שובו בניס שובבים ארפה משובותיכם... כן... זה לא פשוט!!! עקרונית יהודי שמחלל שבת במזיד ובפרהסיא חייב סקילה וכ"ש כשמדובר במתיוון שחילל שבתות הרבה... אבל בנסיבות הקיימות יש התחשבות וחינה ומי ששכעת מוכן לקבל על עצמו עול תורה ומצוות מכאן ואילך מקבלים אותו באהבה ואין מזכירין לו עוונות ראשונים... קבוצה גדולה של מאות אנשים בשלל גילאים... יאצנו ליהודה המכבי וחילו... הם קיבלו אותנו באהבה... הבינו לבנו... נתנו לו אכילה שתיה ולינה... ואנתנו מצדינו הרמנו ידיים כמו שבויים והכרזנו: הללו עבדי ה' ולא עבדי יוון!! אנתנו מקבלים על עצמנו תרי"ג מצוות התורה...

אבל הגרעין הקשה נשאר שם בפנים!! הקבוצה הסוררת של המתיוונים נותרה שם בפנים והם לא מסכימים... הם הודיעו באופן מוצהר ליהודה המכבי: אנתנו לא מוכנים לשוב בתשובה!! אנתנו נשארים יוונים נקודת!! יהודה לא יותר והודיע ליוונים: אני דורש שתחזרו לא את היהודים המתיוונים בין כן ובין כך... אם ירצו לשוב בתשובה נקבל אותם באהבה ואם לא נהרוג אותם כדין יהודי שמחלל שבת ועובד ע"ז במזיד...

ואז נהיה כאוס שלם!!! הייוונים מצידם להוציא את היהודים המתיוונים ליהודה המכבי... העיקר שירד מעלינו... אבל המתיוונים היו מזועזעים מהניכור... מה זה צריך להיות?? אנתנו שנים ע"ג שנים נאמנים למלכות יוון... סגדנו לתרבות יוון... והנה... אתם פתאום תשמעו ומסגירים אותנו ביד החרדים האלו... כתוצאה מהטיוון הזה היוונים בהתחלה ניסו כן לגונן וכן לשמור עליהם... (עכשיו: אתה מבין לבד... שתוך כדי המשא ומתן יש פה בינינו מתיוונים שהם לא לגמרי "סגורים" על עצמם" הם עוקבים בדיכיות אחת ההתפתחות. זה שהם הסכימו לקבל על עצמם עול מצוות זה מחוסר בריה... אבל אם יתברר שהעקשים שנשארו שם בפנים העיר היוונית ניצחו ונשארו מתיוונים... אז... אז אולי גם אנתנו נתנה על הראשונות) אבל יהודה המכבי לא יותר!!! ואז הגיע השלב של האולטימטום... אם עד יום פלוני אתם לא מוציאים לנו את החוטאים היהודים אנתנו יוצאים לקרב על העיר ושורפים אותה באש... היוונים נבהלו מאד... והוציאו את כל המתיוונים החוטאים החוצה!!! זה היה יום קשה מאד!! לעמוד מול יהודים שננעלו בפניהם שערי תשובה והם עומדים במרים... יהודה המכבי דיבר איתם תחנונים... בואו תקבלו על עצמכם נועם עול תורה ומצוות... קבלו עליכם ומכאן ואילך יערב לכם... אבל לא!! הם התעקשו ולא הסכימו ועד הסוף לא הסכימו... ואז הגיע הרגע המר והנמהר ויהודה המכבי וחילו העמידו עליהם בית דין והוציאו אותם לסקילה... (השמות תועדו והועדו... נפ"מ לקידושי אשה יובם במידת הצורך) באותו יום יהודה המכבי וחילו לא אכלו כלום כדין "לא תאכלו על הדם..." (-מכאן לסנהדרין שהרגו את הנפש שאינם טועמים כל אותו היום כלום...) אבל ימים יגידו!!! ולמפרע התברר שהדין הזה שנהגו באותם רשעים מתיוונים היה מעשה חשוב ונחוץ מאין כמותו!!! ההוצאה להורג הזו נתנה לכל המתיוונים להבין שאתם עידן!! ואין מנוס!! אין ליהודי לאן לברוח... אלא לשוב בתשובה שלימה... ימים יגידו והיום הקשה הזה נהפך ליום טוב במגילת תענית... בעשרין ותרין ביה תבו לקטלא משמדאי... מפני שהיו גוים שררשים בארץ ישראל ולא יכלו ישראל לשלח יד ברשעים שבהם עד שייצאו משם וכיוון שייצאו משם המתונו להם שלשה ימים אם יעשו תשובה כשראו שאין עושיין תשובה נמנו עליהם והרגום, יום שהרגום עשאוהו יום טוב... כל אחד ממי שכן שב בתשובה קיבל תמיכה וליווי ואפילו מיסוּן ממלכות בית חשמונאי לעשרות החטאות (אם לא מאות) שכל אחד מהשם היום בתשובה והוצרכו להקריב... ועל הנחמנות!!!

אליך בחור בן עליה: כמה עצות טובות

להנחה:

תדע לך בחור יקר: הנוכה הוא זמן שמסוגל להתחלה של שינויים מבורכים... אם זה הנוכה המבואה שהייתה אז... וגם יש נבואה מיוחדת בזכריה שבדיוק בחודש כסליו שולחים לזכריה הנביא שאלה: האם לצום בתשעה באב בשנה הקרובה? מה הקשר בחודש כסליו לשאול על תשעה באב?? אלא חודש כסליו זה הזמן לפרוץ!!! להעזי לחשוב על שינוי תפיסה... (במשך שבעים שנה צמים בתשעה באב והנה בחודש כסליו פתאום מתעוררים לחשוב שהגיע עת לשנות גישה...) כך גם רואים אצל נחמיה שבחודש כסליו הוא מעזי לגשת לדרייווש ולבקש ממנו להתחיל לבנות את חומות ירושלים... ואחרון חביב בית חשמונאי שבחנוכה קיבלו החלטה נועזת לצאת במלחמה לאחר 180 שנות גלות יוון... בקיצור: הנוכה זה זמן מסוגל לעשות ספירת מלאי פנימית ולהתחיל לבצע בפועל כל מיני משאלות לב שעד עכשיו היו תקועות במגירה!!!

כר נכתב כאן פעם שהנוכה זה מלשון חינוך!!! כדורות הראשונים לא עשו הרבה עסק מחנוכה (בזוה"ק הנוכה מוזכר פעמים בודדות ממש) וככל שנקפו הדורות התחילו לעשות עסק מחנוכה... עד שבדור האחרון התחילו לעשות עסק מחנוכה כמעט לא פחות מימים הנוראים... (אני רק קצת מגים... לא הרבה)?? ולמה?? כי זה חג של חינוך!!! ובחינוך ככל שנוקפים השנים ומתקרב גיל בר מצוה כך צריך יותר ויותר להתכונן... ואנתנו נמצאים רגע לפני הבר מצוה... ולכן הנוכה נהפך להיות זמן מאד דומיננטי!! ובאמת מה פה החינוך???

אז בקצרה ממש: לעתיד לבא יתגלה הארת אור הגנוז!!! מה זה אור גנוז?? הכוונה היא שיש פה נקודת אור שהיא מוגשת לפניך חתומה וסגורה... והיה: אם תרצה... זכותך לפתוח אותה ולהזכות להארת אור הגנוז... ובאותה מידה אם אתה לא רוצה... זכותך להשאיר סגור ולא עשיו עסק... עכ"פ הזוה"ק אומר שלקראת הגאולה הארת אור הגנוז תתחיל להתגלות אט אט... כל פעם עוד נקודת אור נוספת... והנוכה מייצג את הארת אור הגנוז... עד כאן מילים גבוהות

תכל'ס: כלפי מה הדברים אמורים?? אז הנה... החורף מלא בכל מיני הארות נגוזות מהסוג הזה...

דבר ראשון: הנוכה!! מי שרוצה להיזמזם לספר... זכותו להתנער ולהגיד "מאי הנוכה תנו רבנן..." וכך לסיים את הסיפור... (אם אתה רוצה... אני יכול גם לארגן לך השתתפות בפרוטה בהדלקה ואז תוכל לחסוך גם את הטירחת הקטנה הזו... והכל בסדר... אתה לאט!!!) ובאותה מידה אתה יכול כן לפתוח את הנקודת אור הזו ולהתרוםם לנבחים ע"י האור המתגלה בחנוכה... הלאה... בעוד כמה שבועות מגיע שובב"ם... מה זה שובב"ם?? עוד סוג של אור גנוז!! שובב"ם מגיע בתוך קופסא סגורה... מי שרוצה... יכול להחליט... עזוב... אין לנו עסק בנסתרות... בא נסיים את זה פה... זכותך!!! אבל באותה מידה אתה יכול לפתוח את שובב"ם ולקבל אור עצום... עוד כמה דוגמאות: בדורות האחרונים ה' הוריד לעולם כל מיני השגות חדשות... כגון: ספרי מוסר או ספרי חסידות... שניהם "חדשים מקרוב באו..." אם אתה רוצה אתה יכול להתנער משניהם גם יחד... ובאותה מידה להחליט שאני כן הולך על זה... הכל עניין שלך!! הנה לך מאפיין של הארת אור הגנוז... ה' פותח לכל אחד מאיתנו כל מיני נקודות אור שאתה יכול לקפוץ עליהם או שלא... וכמובן שעד כאן דוגמאות מהמישור הכללי... אבל ביהוד במישור הפרטני... לכל אחד ה' שולח איזה נקודת אור... כל אחד וההתעוררות הפנימית שלו בעבודת ה' או בשליחות הפרטנית שלו... ואפשר לקפוץ על זה ולהשתמש עם זה כמקפצה ובאותה מידה להשאיר את זה סגור... הנה לך נקודה למחשבה מול הנרות המרצדים... איזה אור גנוז ה' מזמין לי ומצפה ממני שאני אקפוץ על זה... שאני אסתער על הנקודת אור הזו ומשם ירוץ עבדך כמו איל... יערב לו ידידותך מנופת צוף וכל טעם...

המשך מעמוד 1-- עכשיו!!! כעת בא נעצור רגע ונעשה סדר...

אני מצידו דווקא מרצה מהורט הזה... למה?? כי תמיד התחשק לי להתגאות ולהשווין ולנקר כולם את העיניים שיראו כמה אני אשיינע יד... כמה אני עשיר וגבויר וחכם... אבל לא היה לי נעים... כי... כי סוף להיות בעל גאווה בצורה כ"כ בוטה זה לא נראה טוב... אבל הנה... הגיע פה "אז נדברו" ונתן לי אישור להיות בעל גאווה... והוא טען: אם פה ושם אתה מכניס את האיבישטער לסיפור... ואתה אומר שאיכשהו זה ממנו... יש לך אישור לצאת ככה במפגן רב רושם... ובינינו... זו הבעיה הכי קטנה... הרי כל מי שהאף שלו בשמים... בדרך כלל גם "דוממות קל בגרונו" ש"כמובן הכל משמים... הכל בסייעתא דשמיא... בטוח... למה לא... (יעידו על כך כל מסיבות ההודאה של הבהירות... שכמובן שהכל שבח והודאה רק לרבש"ע על הסייעתא דשמיא... ומתחת לשלחן גריב למי מגיע הקרדיט...) **אז זהו שלא!!!**

בא לא ניתן למחטף הזה לקרות!!! נסיגי את הדברים: כשאנחנו מדברים על אדם שמתהלל בשם ה' ומשתבח בתהילתך!!! זה כמובן הייב להיות כנה ואמיתית... **ובדיוק בגלל זה** קריאת ההלל זה משהו שנעשה בתפילה עם טלית ותפילין בהתייחדות של אדם עם קונו ובדרך כלל זה לא נעשה במפגן חברתי... המקום להתהללות בשם ה' זה בראש ובראשונה בפסוקי דזמרה!! שם אנחנו אומרים "התהללו בשם קדשו"!!! שם תעמוד ב'עבודה שבלב' בינך לבין עצמך... ותבין שכן... כל מה שיש לי מגיע מה'... בקיצור: ההתהללות וההשתבחות והגאווה הזו... היא עבודה שבלב!!!

שב בינך לבין עצמך ותרשה לעצמך קצת להתהלל... לא מול אחרים... אלא בינך לבין הרבש"ע... היגדתי היום ל-ה' אלוקיך... תסמן לעצמך כל מיני מעלות מיוחדות שה' נתן אותך... אם זה כישרות... אם זה עושר ונכסים... ואם זה ילדים טובים... או חיים בריאים וחלקים... ותשתבח בזה בינך לבין הרבש"ע... או לחלופין במעגל הסגור בעיית מול רות התנוכה!

אבל רגע... אם ככה, עם מי אני מדבר פה בהלל? למי אני אומר את זה? אני מבין שאני לא עושה את זה מול החבר שלי... אז... **אז מול מי כן??**

אז זהו!!! שכאן! כאן צריך להיכנס לשפראך שנקרא הלל!!! הלל והודאה זה סוג של שפראך... זה שיה מסוג מסוים... רק בתור דוגמא: זה כמו שיבא בן אדם שאין לו חוש מוזיקלי בגרושו... וישמע אנשים שרים ויתחיל לשאול שאלות: מה זה בכלל שירים? לאן חותרים כששרים? עם מי בדיוק מדברים כששרים?? למי מעבירים את המסר הזה?? בקיצור: יש לו שאלות טובות... נו... מה אני אמור לענות לו?? אזוני... עזוב עזוב... לפי השאלות שלך זה נראה שאתה אפילו לא התחלת לקלוט את השפראך... שירה זה לא איזה דו שיה מוגדר!! שמישהו מדבר עם מישהו ואומר לו משהו... שירה זה ביטוי מסוים שנשמע בחלל העולם... סוג של אמירה... בקיצור: לך תסביר לו מה זה מוזיקה... **באישיהו מקום על אותו משקל זה השפראך של הלל והודאה...** הלל והודאה זה לא בהכרח איזה דו שיה רשמי... או הגשת פקס לרבש"ע... תודה רבה... היה מאד מיוחד...

לא!! זה סוג של שפראך... זה שפראך ש... שאני נמצא כאן בעמדת מתהלל ומשתבח בה'... עצם המפגן הזה שאני עומד כאן על במה של משתבח בה'... זה השפראך של ההלל!!!

אם תשים לב: מידי בוקר בתחילת פסוד"א... אנחנו אומרים: **הודו לה' קראו** בשמו... **הודיעו** בעמים, **שירו לו זמרו** לו... **התהללו... דרשו** ה'... **בקשו** פניו... **זכרו** נפלאותיו... הבו לה' משפחות עמים, הבו לה' כבוד שמו... רבש"ע: עם מי אתה בדיוק מדבר? אתה באמת מתכוין לצאת כאן בהצהרה לתקשורת של ה"משפחות עמים"? עם מי?? עם העובד זר של הישיבה?? מה אתה רוצה... הוא עכשיו במטבח בכלל... ואתה בביהמ"ד...

נו... מה התשובה?? **זה שפראך של הלל!!!** כשאני אומר בלשון רבים: הודו ה' קראו בשמו... זה לא בהכרח שהרמתי טלפון למשפחות העמים ואמרתי להם הבו לה'... אליבא דאמת אני מדבר בעיקר ביני לבין בוראי... אני רק מבטא את זה בשפראך של שירה והלל!! אני מעמיד את עצמי בעמדה יציגית של במה וכביכול קורא לכולם להטות שכם אחד לעבדו בלבב שלם... אני פונה לכל האיים הרחוקים וקורא להם את קריאת חיי: שמעו שמעו... אני בן של ה'... תראו איך ה' ענה לי ותפנו גם אתם אליו ותושעו... האם מישהו שומע אותי או לא?? זה לא הנושא... אני פה בעיקר הנושא!! אני פה זה שמעמדי את עצמי בעמדת מתהלל בשם ה'!! זה משפטים שבעיקר צריכים להישמע בחלל העולם על ידי!! ולהיות מוכן להעמיד את עצמי במקום של קורא בשם ה'!! זה השפראך של ההלל!! (כמובן כמובן... ברגע שאני אעשה את זה במקום מאד פנימי... יום אחד זה גם יגיע אליהם... יום אחד אני באמת אגרום "שהואתו יבן לעבדך" אבל כעת... בשלב זה אני עדיין עושה את זה ביני לבין עצמי בפסוקי דזמרה ובהלל... כן... ברגע שאברהם איבנו השכים קום וביטא את זה בתפילת שחרית... עד הצהריים הוא כבר עשה את זה בפועל בקריאה בשם ה' (להאחיב שם שמים על הבריות...))

--- נחזור לעניינינו... אחרי שלמדתי להתהלל בשם ה'!!! להשתבח בתהילתו ביני לבין עצמי בתפילה ובהלל!!! כעת!!! כעת מותר לדעת שיש כזה דבר להתהלל ולהשתבח ולהתנאף בישועת ה'... "כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותך..." מי שמשכיל וידוע שהחכמה והעושר שלו מגיע רק מה'... הוא יכול להתהלל ולומר: כן!! ה' נתן לי חכמה! ה' נתן לי עושר!! זה ממנו יתברך!! וזה מה שדוד המלך זכר הרבה פעמים בתהילים: ואתה ה' מגן בעדי **בבורי** ומרים ראשי!! כלומר: ה', אתה הכבוד שלי!! לך הכבוד שלי מגיע ממך... יש פרק שלם בתהילים (כ"א): תאוות לבו נתת לו... תשית לראשו עטרת פז... גדול כבודו בישועתך!!!

דוד המלך מעיד על עצמו: יש לי כבוד גדול!! אבל ברגע שגדול **כבודו--- בישועתך**... זה נהפך להיות אדם שרודף אחרי הכבוד זה דבר שלילי... אבל ברגע שגדול **כבודו--- בישועתך**... זה נהפך להיות חלק בלתי נפרד מספר תהילים... חלק בלתי נפרד מ"כל הנברא בשמי ולכבודי בראתך..." אני רוצה שתבין: המן שמרכיב את מרדכי על סוס ומכריז ככה יעשה... לכאורה המפגן הזה כל כולו כבוד וגאווה ופולחן למרדכי... אבל לא!!! ברגע שהסיפור פה הוא ישועת ה'... אז המפגן הזה של הכבוד שנעשה למרדכי נהפך להיות מעמד של כבוד שמים שמובא בחז"ל שכל מי שהיה שם זכה לרוה"ק...!!!

עכשיו: תכלס... בא נחזור לעצמנו... איך אפשר לדעת האם אני אווז שם או לא?? הרי מקודם סיכמנו שלא כל אחד ש'דופק' הופעה מוחצנת ומידי פעם דוחף את הרבש"ע... זה לא הופך אותו למתהלל בשם ה'... נו... אז מתי כן?? נניח שאני עשיר או חכם... ואני באמת מודה לה' שהכל ממנו... איך אני יכול לדעת שאני כן מתהלל בשם ה' וזה לא פלחן אישי?

אז ככה: מאד קשה לענות על זה!!! כי בשביל זה צריך ללמוד המון מוסר... ולהיות עם מודעות עצמית מאד מאד גבוהה (ולא משוחדת) בשביל לזהות עד כמה באמת כבוד שמים הוא הסיפור פה... ואילו כמה אני עושה לעצמי פלחן ושימוש אישי... (אגב: עקרונות זה לא כ"כ נורא שבן אדם רוצה קצת צומי שיעשו לו פסס... אני עשיר וחכם אתה... זה לא הבעיה... הבעיה העיקרית זה להפוך את זה לעבודת ה'... שהוא מתהלל בשם ה' בו בזמן שזה לא באמת חכם... אתה רוצה צומי...?? שיהיה לך לבריאות... אבל מכאן ועד להכניס את עבודת ה' לסיפור... פה

עדיף להסתייג... אבל מה כן?? **יש מישהו אחד שמותר לו!!!** מותר לו להתהלל בשם ה' בלי לחשוב מידי הרבה!!! **תנחש מי??**

מי שהיכה לישועת ה'!!! מי שהמתין לישועת ה' ונאחז בשארית כוחותיו בהישענות על ה' שה' יושיע אותו... כשה' ענה אותו... לו מותר לעמוד בכיכר העיר ולהכריז רבותי: זוכרים אותי בעפר... זוכרים אותי מוטל באשפתות... אז זהו!!! שזה ממנו יתברך!!! כאן יש עובדות!! העובדות אומרות שמישהו טוב קרה פה... השאלה למי נותנים את הקרדיט??

כאן צריך וחובת כל היצורים הלוודות ולהלל! ה' מי כמוך מציל עני...

אז אתה אחד ש"כל רואי ילעגו לי פיטרו בשפה נייעו ראש, גול אל ה' פילטוהו יצילוהו כי הפיץ בו..." זה אתה אחד שבטח בה' וכולם אמרו לו תהיה ריאל... עזוב... נו... אותו אחד שהייתה לי דמעות לחם יומם ולילה באמור אלי כל היום איה אלוקיך... כאן יש מנגנון של הבטחה!!! שתדע לך!!! ברגעים הקשים שאתה מחזיק חזק חזק בכל הכח בה'... כעת תבטיח לה' ובעיקר בעיקר לעצמך: "לא אמות כי אחיה--- ואז--- אספר מעשי קה... כשה' יראה לי את הישועה על אפס וחמתם של כל אלו שייאשו אותי... אז או אני אעמוד מעל כל במה ואני אספר ש-כן!! ה' היה שם!! שמע אותי!! והנה הישועה... פה זה מותר ואפילו חובה!!" ואמר ביום ההוא הנה אלוקיני זה קייניו לו ויושיענו, זה ה' קייניו לו נגילה ונשמחה בישועתו..." "ואני בחסדך בטחתי- אשירה לה' כי גמל עלי.

ואני יכול להעיד בתור אחד מאלפי היהודים כאלו שיכולים להעיד שה' שומע תפילות... הייתי בחור שנזרק משיבה לשיבה... לקוי למידה... ראש קשה, ועם בעיות קשב וריכוז קשות... ועם תפילות ורק תפילות ה' הרים אותי כעת והציב אותנו במקום אחר לגמרי... למען אספרה כל תהלתך!!! ואני כל פעם מחדש שואל את עצמי בחשתי: אולי במשפטים האלו אני מנסה לעשות לעצמי פולחן אישי?? אני כביכול אומר שאני שווה משהו ואולי

רק על הדרך אני מכניס את הרבש"ע?? **אז יש פה אמת מידה ברורה:** נגיד שאני שווה משהו... וכי מישוהו מפריע לך להיות גם...?? אני מודיע לך חגיגית: שהדבר היחיד שעשיתי זה רק לדבר עם ה'!!! (בפרט שחלק גדול מהמשקעים האישיים שהיו לי קיימים אצל עד היום... אני רק רואה תוס' ארוך מיד... נהיה לי איזה מחנק בגרון והואש שלי נסגר... אני עדי היום לא מסוגל להקשיב בשיעורים, תקוע לי בראש שאני לא מסוגל להבין) מישוהו מפריע לך לדבר עם בורא עולם ולספר לו את כל התסכולים שלך?? מה... יש תור מידי ארוך?? מה... לקחתי לך את התור?? ה' פה!!! אשר לו אלוקים קרובים אליו כה' אלוקים בכל קראנו אליו... מילא אם הייתי מארגן לעצמי איזה בלעדיות אצל בורא עולם והייתי מרמה אותך שמהיום כל התפילות מתקבלות דווקא דרכי... הייתה פה שחצנות... אז זהו שלא!!! ה' שומע אותך בדיוק כמוני... (ומסתמא הרבה יותר כי היום אני הרבה פחות נשבר לב) אז קדימה... רויץ על זה ותראה ישועות (ואני גם לא גובה כסף על ה"סגולה" החדשה הזו... איך אני??)

אז הנה יהודים יקרים: כן!!! להשתבח בתהלתך!! התהללו בשם ה'!! רוצו לדבר עם ה'... רוצו לשפוך את הלב אצלו... ואל תשכח להבטיח לעצמך שאם ה' יושיע אותך אתה תעמוד מעל כל במה ותתהלל בזה!! אני אומר לכם: זה עובד!!! אל תאמינו לי... תנסו בעצמכם!! ואני לא היחיד... יש עוד אלפים כמוני... רק לך "במקרה" יש עלון!! ובשביל מה יש לי במה כזו אם לא בשביל "אספרה שמך לאחי בתוך קהל האהלך... יראי ה' הללוהו!!! למה?? כי לא בזה ולא שייק ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשוועו אליו שמעו... הללו ה' דרשיו... הנה לך הלל!!! להביא את העלון של כל תפילות... תדע לך... ה' שומע תפילות!!! אם אתה כעת קורא את העלון שלי... אז תפילות... שום דבר פה לא שלי... ואגב: סתם ככה... להתהלל ולהשתבח בשם ה'... וזו תחושה נפלאה...

יכול להיות לשני אנשים דירה!! כן!! מעמד!! שטעלעל!! יש להם את אותו מעמד בדיוק... רק אחד התפלל על זה וקיבל את זה מידיי של ה'... והשני סתם מוצלח כזה שהחיים האירו לו פנים והשיג שטעלעל...

זה שתי עולמות!!! מי שביקש והתפלל וקיבל את זה מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה של ה'... **יש פה מטען רגשי!!!** זה לא סתם... זה משהו אישי שקבלתי מה'!!! יש לזה חן מיוחד... יש לזה טעם אחר לגמרי... ואילו מי שלקח את זה ככה "בכוחות עצמו"... אז זה מיד מתקדם ל-"יש לו מנה רוצה מאתיים" והדוגמא הפשוטה ביותר: הנה... הדמי חנוכה שמקבלים מהרבי... אני לא מבין: הרי קי"ל "יש לו מנה רוצה מאתיים"... אם ככה: מי שקיבל חצי שקל מהרבי... אמור לרצות שקל... אז למה בדמי חנוכה של האדמו"ר זה תמיד נשאר חצי שקל (אא"כ אני לא מעודק)? כנראה... כנראה שכשמקבלים מהרבי זה... זה משהו אחר!! זה לא עוד איזה חצי שקל ש... קדימה... בא נתקדם לשקל... אני שומר אצלי את החצי שקל הזה וטוב לי איתו!!! על אותו משקל: מי שהתפלל וקיבל מה'... הוא לא כ"כ ממחר ל"רוצה מאתיים"... כי יש פה מטען רגשי... ואני אספר לך: זיכני ה' גם להתפלל על שידוך וגם להתפלל על ילדים... ואתה יודע מה יש לי היום?? היום אני גם נשוי!! וגם יש לי שני ילדים!! אתה יודע שאין הרבה אנשים שיודעים להגיד את זה?? אתה יודע שיש אנשים שקוראים שורות אלו והם לא לגמרי מבינים האם התכוונתי להשתבח או אולי להתמסכן?? אבל אני קבלתי את זה מה'!!! עכשיו: שלא תבין: בשביל לקבל שידוך וילדים מה' לא צריך בהכרח לחכות לזה... אבל כן להתפלל... ואז לקבל מה'... וכשמקבלים מה' זה משהו אחר... זה דמי חנוכה מה'... יש פה מטען רגשי של מתנה מה'... להשתבח בתהלתך!!! זה ההלל שלנו!!! להתהלל... כן... אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני... כן... איך אומרים בשפת דורנו?? **אלוקים שלי!!** כן... זה אלוקים שלי... הוא מקשיב לי... הוא עונה לי... הנה תראה... הוא נתן לי... זה ממנו!!!

רק דבר אחד אני מוכרח להסתייג מראש: לכל מי שהשתכנע כעת לפנות לה'... צר לי לאכזב!!! אבל אצל בורא עולם זה לא עובד עם לחיצות כפתור... **רבש"ע זה לא קבור!!!** שנוסעים... לוחצים פעם אחת... או שני וחמישי ושני ואז אן אן זה מתחיל לעבוד... רבש"ע זה אלוקים חיים... אצל בורא עולם זה עובד עם תהליך של יציאת קשר... ה' רוצה שתדבר איתו... תשוחח איתו... תשפוך את הלב אצלו... שיתפתח ביניכם קשר פנימי... ואי לכך ובהתאם לזאת: מי שאין לו זמן להשקיע בקשר עם ה' אז שבאמת ילך לחפש לו איזה קבר או איזה סגולה טובה שלוחצים וזה עובד וכמובן אל תשכח לפרסם... ואם ככה: אז גם אני מתהלל ומשתבח לומר שלא שכחתי לפרסם!!! יהודים: יש בורא עולם!!! טעמו ורואו... ---